

готвени за продажба, купуваше стари дрипи за хартия и нагледваше готвенъето на ъденъето. Тѣй сѣщо точно както ступанина си, тя са погрижваше за обѣдъ въ туй сѣщото време, когато Франклинтъ, станжлъ най-напредъ въ своята улица, отваряше *продавницата* си и работяше въ кожухче и абичка. Той чистяше и разреждаше своята стока, като даваше на всички примѣръ за будность и редъ. Той бѣше тогазъ толкозъ спистовенъ и едържеливъ, щото не пиеше чай и неговата закуска състоеше само въ млѣко, което земаше въ прѣстяна паничка съ калайна лъжичка.

Една сутринъ жената на Франклина му поднесе чай въ фарфорова чешка и съ сребърна лъжичка. Тя бѣше ги купила безъ знаянъето на мѣжа си за 23 шилинга. Тя увѣряваше че нейнийтъ мѣжъ заслужваше фарфорова чашка и сребърна лъжичка повече отъ неговитѣ съсѣди. «Тогазъ за пѣрви пѣтъ, казва Франклинтъ, сребро и фаянсъ са явихжъ въ нашата кѣща». — Прилична на библейската мѣжественна жена, тя изпълняваше своитѣ длѣжности и слѣдваше съ умна старателность пѣрвоначалното отгледване на дѣцата, родени отъ тѣзи благословна връзка. Другарка на скромнитѣ работи на Франклина, тя раздѣляше труда на мѣжа си и са наслаждаваше на неговата велика и честна слава. Този спистовенъ но не и ненаситенъ челоуѣкъ, който умѣяше о-време да захваща и о-време да свѣршва, не рачеше да има за предметъ тѣрсенъето на богатството. Като посвети пѣрвата полвина отъ своя животъ въ това дѣто да спечели имотъ, той не губи